

Uitgebreidere schets van de amv'ers

De jongeren komen alleen (zonder ouders en familie) naar Nederland/Europa, omdat in hun eigen land de situatie te onveilig is en zij hier een betere toekomst kunnen opbouwen. Ook krijgt de jongere hierbij soms de verantwoordelijkheid om geld te verdienen om daarmee het gezin in het eigen land te onderhouden of is de jongere door het gezin vooruit gestuurd om vervolgens door middel van gezinshereniging de rest van het gezin ook naar Nederland/Europa te halen. Anders dan vaak wordt verondersteld is in veel gevallen minstens één van beide ouders van de amv'ers nog in leven. Als de jongeren contact hebben met hun familie, ervaren zij daaraan, ondanks de fysieke afwezigheid meestal een hoge mate van steun. Die verbondenheid met het thuisfront kan ook nadelen hebben. Hooggestemde verwachtingen van familie motiveren jongeren, maar kunnen, bijvoorbeeld als het hier tegenzit, ook als last ervaren worden.

De amv'ers zijn gehuisvest in een kleinschalige woongroep (KWG) in Boskoop en twee kleinschalige wooneenheden (KWE) in Alphen Noord met begeleiding vanuit Timon. Als de jongeren achttien jaar worden vervalt de voogdij en de begeleiding. Vanaf dat moment is de gemeente verantwoordelijk voor de huisvesting van de jongeren en kunnen ze in principe op zichzelf gaan wonen. In totaal wonen er op dit moment circa 20 amv'ers in onze gemeente die dit schooljaar 18 zijn of worden. Zodra er in de KWG of één van de KWE's een plek vrijkomt, dan wordt deze door een nieuwe jongere opgevuld. De huidige groep amv'ers wordt de komende jaren dus groter met nieuwe bewoners van de KWG en KWE's.

De volgende problemen worden op dit moment ervaren:

- We hebben geen goed inzicht in de potentie van de jongeren. Dat inzicht is nodig om met school- en werktrajecten goed aan te kunnen sluiten op hun mogelijkheden, kennis en vaardigheden.
- De jongeren hebben relatief veel begeleiding en ondersteuning nodig: hun dagritme is vaak niet op orde, schoolverzuim is hoog en ze zijn niet of moeilijk aanspreekbaar op hun gedrag. Hun zelfstandigheid, eigen initiatief, eigen keuzes en zelfvertrouwen moeten verder ontwikkeld worden.
- Taalverwerving komt niet (snel genoeg) van de grond: startniveau is laag, de jongeren zijn vaak laaggeletterd of analfabeet en hebben een laag opleidingsniveau. Streefniveau (A2/1F) wordt niet gehaald.
- Schoolloopbaan hapert: doorstroom vanuit de Internationale Schakelklas (ISK) wordt belemmerd door de geringe leerbaarheid van de jongeren en het ontbreken van schoolse vaardigheden. Waar deze geringe leerbaarheid door komt is vaak nog onbekend. Het kan komen doordat de jongere een lager IQ heeft. Maar ook doordat de jongere een ander schrift hebben in hun eigen land en daardoor extra veel moeite hebben met de Nederlandse taal. Het niet goed kunnen leren in een schoolse situatie. Of doordat traumatische ervaringen uit het verleden het leren niet goed mogelijk maken.
- Psychosociale ondersteuning is afwezig of te beperkt om traumaverwerking, slapeloosheid, sociaal isolement afdoende op te lossen.

- Perspectief op werk ontbreekt: de jongeren weten niet hoe en waarvoor ze zich kunnen inzetten. Ze hebben geen zicht op passend werk dat aansluit bij hun ervaring en arbeidspotentieel en geen zicht op zelfstandig leven met betaald werk.
- Huisvesting van de jongeren in reguliere woonwijken met beperkte dagelijkse begeleiding leidt af en toe tot spanningen met de omgeving.
- Samenwerking is nu beperkt tot ketenwerken: elke partij spant zich in om haar deel van het traject zo goed mogelijk uit te voeren. Mogelijkheden om elkaar te versterken of aanpak te integreren zijn nog onvoldoende in beeld. Met name de overgangen (o.a. van ISK naar vervolgonderwijs, van 18- naar 18+, van begeleid naar zelfstandig leven, van school naar werk) zijn kwetsbaar.